

40 Hadiste Çocuk

“İnsan ölünce şu üçü dışında amellerinin sevabı kesilir: Sadaka-î câriye (faydası süregelen hayır), kendisinden faydalanılan ilim ve arkasından dua eden hayırlı bir evlât.”
(Müslim, Vasiyyet, 14)

“Aziz ve Yüce olan Allah, annelere saygısızlık etmeyi, kız çocuklarını diri diri gömmeyi, hak etmediğini istemeyi size haram kılmıştır. Sizin için üç şeyi de çirkin görmüştür: Dedikodu, anlamsız çok soru sormak ve malı boşa harcamak!”
(Müslim, Akdiye, 12)

“Kim göz göre göre çocuğunu(n kendisine ait olduğunu) inkâr ederse Allah da (kıyamet günü) ondan öylece uzaklaşır ve gelmiş geçmiş herkesin önünde onu rezil eder.”
(Ebû Dâvûd, Talâk, 28-29)

“Kişinin imtihanı, ailesi, malı, çocuğu ve komşusu iledir. Namaz, oruç, sadaka ve (iyiliği) emredip (kötülükten) sakındırma işte bu imtihan için kefarettir.”
(Buhârî, Mevâkîtü's-salât, 4)

“Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor: (Son çocuğu dünyaya geldiğinde) Resûlullah (s.a.s.) ‘Bu gece bir oğlum oldu. Ona atam İbrahim’in ismini verdim.’ buyurdu... (Yaklaşık bir buçuk yıl sonra) o bebeği Resûlullah’ın (s.a.s.) gözleri önünde can verirken gördüm. Resûlullah’ın (s.a.s.) gözlerinden yaşlar döküldü ve şöyle buyurdu: ‘Göz yaşarır, kalp üzülür fakat biz Rabbimizin razı olacağından başka söz söylemeyiz. İbrahim, biz senin ölümünden dolayı gerçekten üzgünüz.’”
(Ebû Dâvûd, Cenâiz, 23, 24)

“(Hz. Hüseyin (r.a.) anlatıyor:) Resûlullah’ın (s.a.s.) oğlu Kâsım vefat edince, (annesi) Hz. Hatice ‘Ey Allah’ın Resûlü! Kâsım’ın sütü hâlâ damlıyor. Keşke Allah süt emmeyi tamamlayıncaya kadar onu yaşatsaydı.’ dedi. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) ‘O, süt emmeyi cennette tamamlayacaktır.’ buyurdu.”
(İbn Mâce, Cenâiz, 27)

“Üç kişiden sorumluluk kaldırılmıştır: Uyanıncaya kadar uyuyandan, iyileşene kadar aklını kaybedenden ve büyüyünceye kadar çocuktan.”
(Ebû Dâvûd, Hudûd, 17)

“Sana iyi davranmaları senin çocukların üzerindeki hakkındır. Aynı şekilde çocuklar arasında adil davranman da onların senin üzerindeki hakkındır.”
(Ebû Dâvûd, Büyü’ (İcâre), 83)

“Kıyamet günü isimlerinize ve babalarınızın isimleriyle çağrılacaksınız. O hâlde güzel isimler koyunuz.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 61)

“(Ebû Râfi’ anlatıyor:) Fâtıma Hasan’ı dünyaya getirdiğinde, Resûlullah’ın (s.a.s.), onun kulağına namaz ezanı gibi ezan okuduğunu gördüm.”
(Tirmizî, Edâhî, 16)

“(Ali b. Ebû Tâlib (r.a.) anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.), (torunu) Hasan için akıka kurbanı olarak bir koyun kesti ve kızına ‘Fâtıma, onun başını tıraş et ve saçının ağırlığı kadar gümüşü sadaka olarak ver.’ buyurdu.” (Tirmizî, Edâhî, 19)

“Allah’tan sakının ve çocuklarımız arasında adaletli olun!” (Müslim, Hibe, 13)

“Kimin bir kızı olur, onu diri diri gömmez/öldürmez, hor görmez ve oğlunu kızından üstün görmezse, Allah onu cennete koyar.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

“Kim üç kız çocuğunun geçimini üstlenir, onları terbiye edip evlendirir ve onlara güzel davranırsa, cennet onundur!”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121)

“Size sadakanın en değerlisini öğreteyim mi? (Evlendikten sonra herhangi bir sebepten dolayı) sana dönüp gelen ve senden başka da geçimini sağlayacak kimsesi olmayan kızına (yaptığın harcamadır)!”
(İbn Mâce, Edeb, 3)

“(Ebû Hüreyre (r.a.) anlatıyor:) Bir keresinde Temîm kabilesinden Akra’ b. Hâbis Resûlullah’ın (s.a.s.) yanında otururken O (torunu) Hasan’ı öptü. Bunun üzerine Akra’ ‘Benim on çocuğum var ama hiçbirini öpmüş değilim.’ dedi. Resûlullah (s.a.s.) dönüp ona baktı ve ‘Merhamet etmeye merhamet edilmez!’ buyurdu.” (Buhârî, Edeb, 18)

“Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı göstermeyen bizden değildir.”
(Tirmizî, Birr ve sıla, 15)

“(Enes b. Mâlik anlatıyor:) Resûlullah’a (s.a.s.) on sene hizmet ettim. Vallahi bana bir kez olsun ‘Öf!’ bile demedi. Herhangi bir şeyden dolayı, ‘Niçin böyle yaptın?’ ya da ‘Şöyle yapsaydın ya!’ diye azarlamadı.”
(Müslim, Fedâil, 51)

“Bazen (kıraatı) uzatma niyetiyle namaza başlıyorum da bir çocuğun ağlayışını duyunca annesinin onun ağlamasıyla ne çok tedirgin olduğunu bildiğimden namazı kısa tutuyorum.”
(Buhârî, Ezân, 65)

“Ebû Hüreyre anlatıyor:) Resûlullah’a (s.a.s.) (Medine’de) yılın ilk mahsulü getirildiğinde ‘Allah’ım! Şehrimize, meyvelerimize, ölçü ve tartımıza bereket üstüne bereket ihsan eyle!’ diye dua eder, sonra o meyveyi yanında bulunan çocukların en küçüğüne verirdi.” (Müslim, Hac, 474)

40 Hadiste Çocuk

“(Mahmûd b. Rebî’ diyor ki:) Ben beş yaşındayken Hz. Peygamber’in (s.a.s.) bir kovadan ağzına su alarak yüzüme püskürttüğünü hatırlıyorum.”
(*Buhârî, İlim, 18*)

“(İbn Abbâs anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.) (torunu) Hasan’ı omzunda taşıırken bir adam: ‘Yavrum! Bindiğin binek ne güzelmiş!’ dedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.s.), ‘O da ne güzel bir binici!’ buyurdu.”
(*Tirmizî, Menâkıb, 30*)

“(Câbir b. Semure anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.) ile birlikte öğle namazını kıldım. Namazdan sonra Resûlullah, ailesinin yanına gitmek üzere çıktı, ben de onun peşine takıldım. Yolda birkaç çocukla karşılaştı. Her birinin yanağını teker teker okşadı. Hatta benim de yanağımı okşadı. Elinde tatlı bir serinlik ve attarın sepetinden çıkmışçasına mis gibi bir koku vardı.”
(*Müslim, Fedâil, 80*)

“(Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor:) ‘Hz. Peygamber (s.a.s.) bizim aramıza karışır ve küçük kardeşime (kuşunun hatırını sorarak) ‘Ebû Umeyr! Serçecik ne yapıyor?’ derdi.”
(*Buhârî, Edeb, 81*)

“(Enes b. Mâlik (r.a.) diyor ki:) Ben çocuklarla oynarken Resûlullah (s.a.s.) yanıma geldi ve bize selâm verdi.”
(*Müslim, Fedâilü’s-sahâbe, 145*)

“(Sehl b. Sa’d anlatıyor:) Resûlullah’a (s.a.s.) bir içecek ikram edildi. Birazını içip yanındakilere ikram etmek üzere sağ tarafına döndü. Sağında bir çocuk, solunda ise ashâbın yaşlıları vardı. ‘Meşrubatı önce yaşlılara vermeme izin verir misin?’ diye çocuğa sordu. Ama çocuk ‘Hayır! Vallahî, senden gelen nasibimi kimseye kaptıramam.’ dedi. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) içeceği çocuğun eline verdi.”
(*Müslim, Eşribe, 127*)

“(Abdullah b. Âmir anlatıyor:) Bir gün Resûlullah (s.a.s.) bizim evimizde otururken annem ‘Gel, sana bir şey vereceğim!’ diye beni çağırdı. Resûlullah (s.a.s.) anneme ‘O’na ne vermeyi düşünüyorsun?’ diye sordu. Annem de ‘Hurma vereceğim.’ dedi. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) ‘Aman dikkat et! Eğer ona bir şey vermemiş olsaydın, senin için bir yalan yazılacaktı.’ buyurdu.” (*Ebû Dâvûd, Edeb, 80*)

“Kendinize, çocuklarınıza, hizmetçilerinize ve mallarınıza beddua etmeyiniz. Olur ki, Allah Teâlâ’dan istenilenlerin geri çevrilmediği bir zamana rastlarsınız da Allah dileğinizi kabul ediverir.”
(*Ebû Dâvûd, Tefriü ebvâbi’l-vitr, 27*)

“Çocuğunun senin üzerinde hakkı var!”
(*Müslim, Siyâm, 183*)

“Akşam olup gece karanlığı çöktüğünde çocuklarınızın dışarı çıkmasına engel olun. Çünkü bu vakitlerde şeytanlar (sebebiyle kötülükler) yayılır.”
(*Buhârî, Eşribe, 22*)

“(Abdullah b. Ömer’in anlattığına göre) Savaşlardan birinde öldürülmüş bir kadın bulundu. Bunun üzerine Resûlullah (s.a.s.) kadın ve çocukların öldürülmesini yasakladı.”
(*Müslim, Cihâd ve siyer, 25*)

“Kim anneyi yavrusundan ayırırsa, Allah da kıyamet günü onu sevdiğilerinden ayırır.”
(*Tirmizî, Büyü’, 52*)

“Her doğan fitrat üzere doğar. Sonra anne babası onu Yahudi, Hıristiyan ya da Mecusi yapar.”
(*Buhârî, Cenâiz, 92*)

“Hiçbir baba, evlâdına güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.”
(*Tirmizî, Birr ve sıla, 33*)

“Üç çeşit duanın kabul edilmesinde şüphe yoktur: Haksızlığa uğrayan kimsenin duası, yolcunun duası ve anne babanın çocuklarına bedduası.”
(*Tirmizî, Birr ve sıla, 7*)

“Sağını solundan ayırabilen yaşa geldiği zaman çocuğa namaz kılmasını emredin.”
(*Ebû Dâvûd, Salât, 26*)

“(Ebû Katâde anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.), kızı Zeyneb’in Ebu’l-Âs n. Rebîa’dan olan kızı Ümâme’yi omzunda taşıyarak namaz kılırdı. Secdeye vardığı zaman torununu yere koyar, secdeden kalkınca da onu tekrar sırtına alırdı.”
(*Buhârî, Salât, 106*)

“(Rubeyyi’ bnt. Muazvviz anlatıyor:) Biz aşure orucunu tutardık, çocuklarımıza da tuttururduk. Oruçlu çocuklarımıza boyalı yünden oyuncaklar yapardık. Biri acıkıp yemek isteyerek ağlayınca iftar vakti olana kadar oyalanması için ona bu oyuncakları verirdik.”
(*Buhârî, Savm, 47*)

“(Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor:) Annem Ümmü Enes beni Resûlullah’a (s.a.s.) getirdi. Başörtüsünün yarısını altıma, yarısını da üstüme giysi yapmıştı. ‘Ey Allah’ın Resulü! Bu, oğlum Enesçiktir. Onu sana hizmet etsin diye getirdim. Onun için Allah’a dua et.’ dedi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz, ‘Allah’ım! Onun servetini de çoluk çocuğunu da çoğalt.’ diye dua etti.”
(*Müslim, Fedâilü’s-sahâbe, 143*)

“(Üsâme b. Zeyd anlatıyor:) Resûlullah (s.a.s.) beni alıp bir dizine oturtur, Hasan’ı da öbür dizine oturturdu. Sonra bizi göğsüne basar ve ‘Allah’ım! Bu ikisine rahmet eyle! Çünkü ben bunlara merhamet ediyorum.’ derdi.”
(*Buhârî, Edeb, 22*)